

Slutning

Diskussionen omkring sambeskatningsproblemerne har desværre givet ny næring til at grave grøft mellem hjemme- og udearbejdende kvinder.

Men ikke det vil være af betydning at slå fast, at reformplanerne først og fremmest tilsigter en skattemæssig ligestilling i modsætning til den bestående skattelovgivning, der letter skatten for alle ægtepar, hvis konen lægger sit arbejde i hjemmet, men giver højere skat til alle med indtægter på 6.000 kr. og derover.

Men det ikke videre vil være rigtigt at slå fast, at det kun er 11,6 % af samtlige udearbejdende kvinder, der tjener over 10.000 kr. om året, og at 80 % af de udearbejdende kvinder er gift med arbejdere i by og på land, med funktionærer, tjenestemænd, kontorpersonale og lærlinge, en gruppe, der ellers kun udgør knap halvdelen af de skatteansatte.

Der findes naturligvis blandt de sambeskattede veluddannede kvinder, gift med mænd med en betydelig indtægt, men vi i D.K., der arbejder for bedre uddannelse af kvinder, må naturligvis gå ind for, at skattereformen kommer til at omfatte samtlige gifte kvinder.

Der er vel ikke alene tale om at sikre sig et eksistensminimum; der er simpelthen tale om at sikre familien del i livets goder, hvad enten man nu sigter mod eget hus, bil, sommerhus, ferierejser, børns uddannelse eller andet som penge kan købe.

Men lad det nu være penge, interesse eller andre motiver, der får kvinden til at tage arbejde uden for hjemmets fire vægge, så mener jeg, at det altid må være Dansk Kvindesamfund's opgave at hjælpe og støtte kvinden til selv at finde sin plads og modvirke enhver tendens til, at andre bedrevidende grupper vil bestemme den for hende.

De demokratiske frihedsidealer, som hele vort samfund bygger på, er ikke trængt igennem, når det drejer sig om kvindens menneskeret. Hendes ret til at være hustru og mor, den lever - og den bør da også leve, men arbejder vi tilstrækkelig målbevidst på at sikre kvindens ret til også at være menneske? Gør vi tilstrækkeligt for at lette kvindens overvældende arbejdsbyrde, når hun har en børneflokk? Gør vi tilstrækkeligt for at hjælpe den enlige forsørger? Gør vi tilstrækkeligt for at sikre kvinden mulighed for frit at træffe sit valg mellem ude- og hjemmearbejde? Og gør vi tilstrækkeligt for at gøre det muligt for hende at tage dette valg op til revision?

Når så få kvinder er aktive i politik, skyldes det så ikke også først og fremmest, at traditionen binder hende urimelig strengt til hjemmet?